

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: I Christne! reiser eder snart

Citation: Brorson, Hans Adolph: "I Christne! reiser eder snart", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del.* - 1951, 1951-56, s. 136. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid88342/facsimile.pdf> (tilgået 20. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

Nr. 48.

Med Alleneste Gud i Himmerig, etc.

Christne! reiser eder smart
 Af syndens fulle leye,
 Den gamle suurdeys leve-art
 Aldeles ud at feye,
 En ny dey fører Gud herind,
 Et nyt og reent usyret sind.
 Som kand vor Gud behage.

2. Det er fornødent, at vi maae
 Ret undersøgning giøre,
 Hvordan vi her i verden gaae,
 Og vores levnet føre,
 En lidet suurdey kand hun ey
 Forsyre let den gandske dey,
 Og hændes spødhed dæmpe?

3. En syndig gnist, hvorad man leer,
 Og ikke strax vil kue,
 Kand sette, som man ofte seer,
 Den hele siel i lue,
 Vort paaske-lam vil, hierlets grund
 Skal være renset, reen og sund
 Fra syndens skidne væsen.

4. Hvo paaske rigtig holde vil,   91
 Og paaske-lammet smage,
 Da maa der bitte urter til
 Og poenitenzles lage,
 At vorde synden leed og gram,
 Saa smage vi vort paaske-lam,
 Og kraften af hans pine.

Nr. 48. *GJ*-7. 1, 2; *syndens*] *Syndens* C. 2, 1; *fornødent*] *fornøden* C. 2, 5; *kund*] *den* B-7. 3, 1; *gnist*] *giest* C. 3, 7; *skidne*] *skinsne* C.

Nr. 48. Oversættelse. Tur. Christen seht, dasz ihr anfegt. L. Bacmeister, Schrif. s. 146. Salmen bygger på 1. Kor. 8, 8-8, jfr. 2. Mos. 12, 8. 15. — 1, 2: *fuld*] stygge. — 4, 4: *poenitenzle*] bed; *lade*] om salte fører.

5. Gid ingen da i syndens dey
Og ondskab paasko sede,
Om man endskignt paa skalkheds vey
Vor lunge van at triede,
Men at langt meer ved sandheds brød
Vor paasko-fest kand blive sød
I JESU kraft og glæde.

6. O JESU, paasko-lum, forleen
Os denne paasko-gave,
At vi opriglig hver og een
Maae rene hierter have,
Giv at dit ord og rene bud
Al surdey af hvert hierte ud
Jo meer og meer maa feye.

Nr. 49.

Du est, opstandne seyers helt,
Opstandelsen og livet,
Som fører fred fra gravens felt,
Og har dig selv os givet,
Før varst du død
I gravens skipd,
Nu har du, seyers klempe,
Dog døden vidst at dæmpe.

2. Du var i vredens baand og bast
Og dødens haarde krigs,
Du stridde til dit herte brast
For hele verdens rige,
Nu er jeg fri
Fra slaverie,

5, 1: syndens] Syndens C. 5, 4: von] vendt JI-7.
Nr. 49. CII-J. 1, 1: est] er JI-J. 1, 5: varst] var JI-J. 2, 1: var] varst C. 2, 2: de-
dens] dødens C.

5, 8: skalkhed] nederdrægtighed. — 6, 1: forleen] giv.
Nr. 49. Oversættelse. O Aufstandner siegesfürst, J. H. Böhmer, Schr. z. 158. —
1, 1-2: Joh. 11, 25. — 2, 1: vreden; Guds vrede. — 2, 3: stridde] stred.